

פרסקי פרסקי

שידים עצובים שהלחנתי בשמחה
ינה ונך, דוד אבידן, זלדה

עיבוד כלי מיתר ותכנותים: צח דדורי | הפקה מוזיקלית וביטרה אקוסטית: רפי פרסקי

פסנתר: צח דדורי | בס: ענת פיידסטון | תופים וכלי הקשה: ניר מנצור

כיתור: קדן טננבאום | ויולה: נועם חיימוביץ' וינשל | צילום: הילה אפשטיין

טובה: אוזי רז | עוז: אביב בכר | קונטרבס: שי חזן

שירה בירנע לפני האחרון – תמר פרסקי | קולות ב"שני יסודות" – תמר פרסקי ואלימור זילברמן

הקלט באולפני פלוטו ע"י סיימון וינשטון | עוזרי טכנאי: ארז ניומן וניא שביט

מסטרנינג: סיימון וינשטון | פרה-פרודקשן והקלטת סקיצות: עמרי אמדו

צילומים: ינאי יחיאל | עיצוב גרפי: יהודה דרי

שיווק אינטרנטי: עידן רסלר | יחסי ציבור: ניל דובינסקי 03-6202432

תודות:

תמר ביאליק על העזרה בבחירת השידים, אלימור זילברמן על הסטיילינג, תמר פרסקי,

נלית מדר ואיילת פלוס על דוד אבידן, יהודה דרי האיש אשר היה שם כשלא ידעתי מה,

צח דדורי אני רוצה לומר שמשמש היה מדהים לעבוד ביחד,

תודה לכולם שהגיעו בזמן לסשן. לרוני בן נל עורכת הקליפ, אוזי לוי על צילום וידאו.

הוצאת הדיסק בסיוע הקרן לקידום היוצר והיציאה הישראלית של אקו"ם

אהובתי המתה / יונה וולך

לי סופר
תן לי כל מה שצריך
מי נשאר
תן לי כל רק מה שיש

הנה מת
הנה פשע שתשמע
זה כעת
אני יכול אם רק תקשיב

הנה חי והנה מת
דם נוזל או דם שותת
דם נרגש או דם נקרש

את אמרת שתחיי תמיד
תמיד תחיי לי שם
ואני עוד
מחפש עוד
אם הנצח הוא את

החול הדק החול הנורא / זלדה

אם נפשי על צידה תשכב
חפורה בתוך צער
ונרתעת מאלימות
שבאנשים, במכוונות ובנחשים,
ולא תשוט בסתר הלילה
ולא תעוף עם רוח דרך עלים
קרועה מטקסי חג
בלי שביל אל קול חי,

אם נפשי על צידה תשכב
ולא תשמע קול חם
את שמה לוחש,
היא תשכח רחמי שמש
וחומות הרים
ואותו מעין חבוי
ששמו דו-שיח
(מעין האידי בחושך).

רנע לפני האחרון / דוד אבידן

הגוף הפציר בנפש: השאירי
כאן. עוד יהיה
שמוח. היום אפתח סופסוף את
כל בקבוקי היין
הישנים. אפילו הקרקס
יבוא לכאן. אשיר לך
שירים שטרם שמעת. אבל הנפש
אמרה: מה איתך? כבר שכחת, שכל הנאתי
היא תנועה בזמן? עכשיו
אני זזה מכאן. אתה בא
איתי אולא?

חדשות בינלאומיות / דוד אבידן

סניור חוארזי ישב במוצ"ש,
ישב בביתו במקסיקו סיטי,
אכל לבדו ארוחת-ערב,
שיחק באקדח שעל השולחן.
לפתע ראה על הקיר ממול
עכביש בינוני מסייר בשטח,
טווה תכניות, שותה מאקילה,
מתעלם החלטית מבעל הבית.
לא איש כסניור חוארזי יותר,
סניור חוארזי דרך וירה,
ירה ארבע יריות על הקיר,
ארבע יריות - ארבע החטאות.
ואז נשמט האקדח מידו,
נשמט ונפל על הרצפה,
נפל - ונפלט כדור חמישי,
נפלט וחיסל את סניור חוארזי.

השלהבת לא תאמין
הלהבה אומרת לברוש
כאשר אני רואה
כמה אתה שאגן
כמה עוטה גאון
משהו בתוכי משתולל
איך אפשר לעבור את החיים
הנוראים האלה
בלי שמץ של טירוף
בלי שמץ של רוחניות
בלי שמץ של דמיון
בלי שמץ של חירות
בגאווה עתיקה וקודרת.
לו יכולתי הייתי שורפת
את הממסד
ששמו תקופות השנה
ואת התולדות הארוכה שלך
באדמה, באויר, בשמש, במטר
ובטל.
הברוש שותק,
הוא יודע שיש בו טירוף
שיש בו חירות
שיש בו דמיון
שיש בו רוחניות
אך השלהבת לא תבין

שני יסודות / זלדה